

Danske virksomheder står relativt stærkt trods Kinas industripolitik

ANALYSE

JUNI 2026

Af Nicolai Kaarsen og Ella Gotfredsen
ROCKWOOL Fonden

Industripolitik er tilbage. Efter i mange år at have været betragtet med skepsis bruger regeringer verden over i stigende grad staten aktivt til at fremme bestemte erhverv og teknologier. Den største aktør er Kina. Gennem det seneste årti har kinesiske myndigheder grebet mere og mere målrettet ind i økonomien for at gøre landet verdensledende og mere uafhængigt på en række højteknologiske områder.

Men hvad betyder Kinas industripolitik for Danmark?

Denne analyses vigtigste resultater er:

- Størstedelen af dansk eksport ligger i brancher, som kun i begrænset omfang er eksponeret for kinesisk industripolitik, end det er tilfældet for sammenlignelige europæiske økonomier
- Særligt Tyskland er mere udsat, bl.a. på grund af sin store bilindustri
- Skibsfart er den mest eksponerede danske eksportbranche, hvor Kina i årevis har ydet massiv støtte
- Også dele af maskinindustrien og skibsbygning fremstår som potentielle risikoområder
- Til gengæld er store danske styrkepositioner som medicinal- og fødevarerindustrien kun i begrænset omfang ramt

Indledning/resume

I Europa har industripolitik i mange år været ilde set, og en vej man så vidt muligt skulle undgå at gå ned ad. I de senere år er diskussionen dog blevet mindre entydig, hvilket kan skyldes, at USA, Kina og andre lande i stigende grad benytter industripolitiske tiltag. Hvorvidt Danmark og EU skal gå den samme vej, afhænger af mange forhold, herunder hvor eksponeret danske og europæiske virksomheder er overfor industripolitik i Kina og USA. Er det noget, som reelt påvirker europæiske virksomheder? I denne analyse ses der på, hvor eksponerede virksomheder i Danmark og andre lande er overfor kinesisk industripolitik.

Kina står for 28 pct. af verdens industriproduktion – den højeste andel globalt og mere end de tre næststørste lande til sammen (USA, Japan og Tyskland), jf. CSIS (2025). Historisk har Kinas industri været kendetegnet ved lave lønninger og lavteknologisk produktion, men gennem de sidste 10 år er landets produktion blevet mere sofistikeret og højteknologisk. Udviklingen er sket i kølvandet på en række industripolitiske tiltag, som siden 2015 netop har søgt at fremme produktionen indenfor højteknologiske sektorer, hvor vestlige økonomier traditionelt har været i førertrøjen. Dette har

affødt en bekymring for, om ulige konkurrence fra statsstøttede kinesiske virksomheder vil skade Europas økonomi og vækstmuligheder.

I analysen undersøges, i hvor høj grad danske virksomheder er eksponeret for Kinas industripolitik, forstået som politik der søger at fremme bestemte sektorer eller virksomheder.¹ For at belyse dansk erhvervslivs eksponering undersøges hvor stor en del af Danmarks eksport, der består af varer og tjenester, som også er eksponeret for industripolitiske tiltag i Kina.

Det er ikke helt trivielt at måle omfanget af industripolitik, da begrebet kan omfatte mange forskellige typer af tiltag, som har forskellige virkninger på økonomien. I analysen anvendes derfor to forskellige mål, som dækker over forskellige typer af instrumenter: Ét som måler omfanget af direkte subsidier og skatterabatter til kinesiske virksomheder og et baseret på tekstanalyse af beskrivelser af politiske tiltag. De to mål giver nogenlunde samme konklusion: Nemlig at størstedelen af dansk eksport kommer fra sektorer, som ikke er fokus for kinesisk industripolitik. Målet baseret på tekstanalyse gør det muligt at sammenligne, hvor eksponeret Danmarks eksport af industrivarer er sammenlignet med andre vestlige lande. Her er konklusionen, at Danmark er mindre eksponeret end de fleste lande, vi normalt sammenligner os med.

Analysen viser dog også, at det ikke er alle dele af dansk økonomi, som er uberørt. Skibsfart er en af Danmarks største eksportbrancher og kinesiske shippingvirksomheder modtager et betydeligt omfang af støtte og lukrative lån fra den kinesiske stat. Maskinindustrien er en anden vigtig eksportsektor for Danmark og dele af den er også eksponeret.

Når Kina og andre lande støtter virksomheder med industripolitik, vil det på kort sigt skade konkurrerende virksomheder i Danmark og lede til tab af beskæftigelse og produktion.² Det er muligt, at dansk økonomi og velstand ikke vil blive skadet på lang sigt, jf. De Økonomiske Råd (2024). Det skyldes, at beskæftigelse og økonomisk aktivitet flytter til andre sektorer, hvor omverdenen i mindre grad fører industripolitik. Samtidig vil dansk økonomi få gavn af billigere import af varer fra de støttede industrier i andre lande. Denne omstilling kan dog være omkostningsfuld og tage tid, fordi virksomheder og deres ansatte skal opbygge kompetencer indenfor nye industrier. Derfor kan der være omkostninger for samfundet i form af lavere beskæftigelse og produktivitet i hvert fald i en overgangsperiode.

Kinas industripolitik kan også have betydning for Danmarks forsyningsikkerhed. Der kan være en frygt for, at produktionen af varer, som er essentielle for sikkerheden eller økonomien, helt forsvinder fra dansk eller europæisk jord. Dette kan skabe en afhængighed af udenlandsk produktion, som giver en sårbarhed overfor geopolitiske kriser og konflikter.

I analysen gennemgås først Kinas udgifter til industripolitik sammenlignet med andre lande samt udviklingen i industripolitiske tiltag. Dernæst undersøges Danmarks eksponering overfor kinesisk industripolitik.

¹ I analysen defineres industripolitik som politik, der tilgodeser bestemte sektorer eller virksomheder for at opnå et bestemt politisk mål, såsom regional udvikling, grøn omstilling eller forsyningsikkerhed. Der findes imidlertid også bredere definitioner af industripolitik, jf. diskussionen i DiPippo et al. (2022).

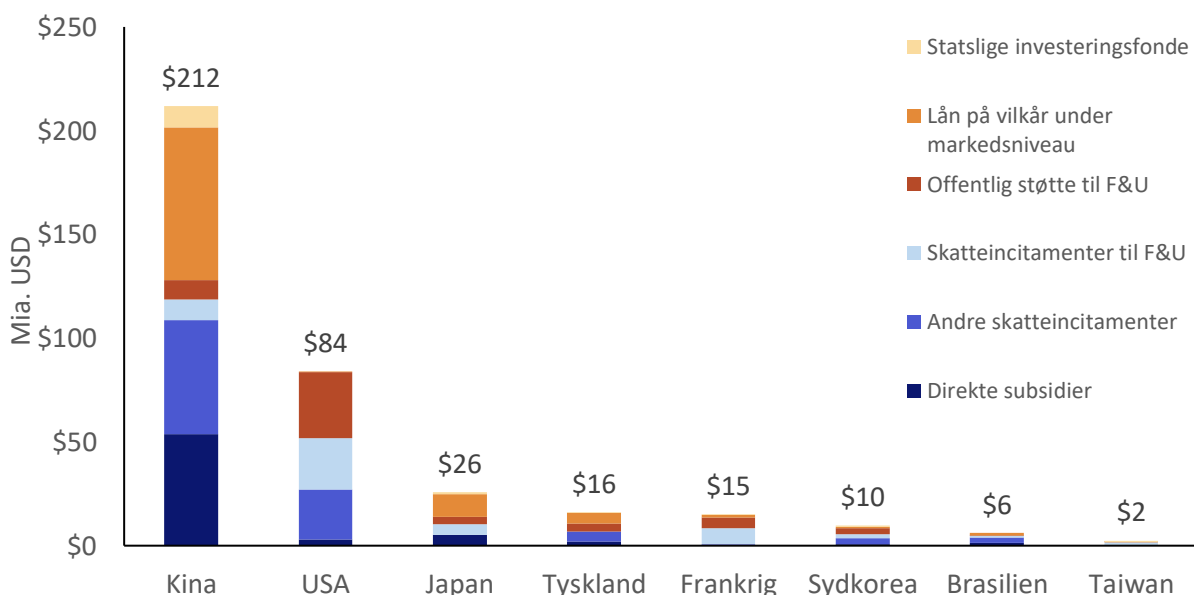
² I analysen diskuteres effekten af industripolitik på det politikførende land (Kina) ikke i detaljer. Som med andre typer af politik kan industripolitik gøre økonomien mere effektiv, hvis det afhjælper en markedsfejl. Hvis det ikke er tilfældet, vil industripolitik mindske effektiviteten og dermed indebære en økonomisk omkostning ved at opnå det politiske mål.

Kina har flest udgifter til industripolitik

Ifølge en opgørelse fra DiPippo et al. (2022) er Kina verdens største industripolitiske aktør, jf. Figur 1. Figuren viser udgifterne til en række industripolitiske støtteformer for udvalgte lande i 2019. Kina bruger mere end dobbelt så mange midler som USA, der indtager andenpladsen. Målt relativt til landets økonomi er Kina også den mest ivrige bruger af industripolitik blandt landene i undersøgelsen. Kinas udgifter til industripolitik udgør 1,5 pct. af landets BNP. Det er over dobbelt så meget som nr. 2 (Sydkorea med 0,7 pct.).

Omtrent 60 pct. af Kinas industripolitiske udgifter opgjort i figuren består af statslig støtte til virksomheder i form af subsidier eller skatterabatter. Heri medregnes direkte offentlig støtte til virksomheders forskning og udvikling (F&U), skatteincitamerter til F&U, andre skatteincitamerter og direkte subsidier. De resterende 40 pct. består af statslån og -investeringer med favorable vilkår. I opgørelsen medtages kun støtte, som kommer bestemte virksomheder eller brancher til gode – en lav selskabsskat, som omfatter samtlige virksomheder, vil eksempelvis ikke tælle som industripolitik. Støtte til virksomheders F&U medregnes, da DiPippo et al. (2022) vurderer, at den i praksis ofte tilfalder brancher og virksomheder, som er prioriteret af regeringen. F&U-støtten udgør en mindre del af de samlede industripolitiske udgifter, da der kun medregnes støtte til forskning i virksomhederne, og ikke eksempelvis støtte til universiteter.

Figur 1: Industripolitiske udgifter i centrale økonomier, 2019

Kilde: DiPippo et al. (2022) Figure 3.5.

Note: Data er udarbejdet af forfatterne på baggrund af nationale budgetdata, virksomhedsregnskaber og internationale opgørelser, og er konverteret til mia. USD ved brug af markedsvalutakurser. Se hovedteksten for en nærmere beskrivelse.

Tallene bygger på en kombination af nationale budgetdata, virksomhedsregnskaber og internationale opgørelser fra f.eks. OECD. Særligt, hvad angår Kina, er tallene forbundet med usikkerhed, fordi det er sparsomt med officiel statistik om statsstøtte. For at konstruere tallene for Kina er DiPippo et al (2022) derfor nødt til at foretage en række antagelser. Forfatterne angiver, at deres antagelser er konservative i den forstand, at det faktiske tal for Kinas industripolitiske støtte formentlig er endnu større end estimeret. En anden begrænsning ved data er, at det kun omfatter industripolitiske instrumenter, hvor støttekomponenten kan kvantificeres konsistent på tværs af lande.

Industripolitiske tiltag, hvor støtten ikke kan opgøres sammenligneligt eller pålideligt, er ikke medtaget. Dels er der udelukket en række støtteformer, som godt kan opgøres i kroner og ører for Kina, men ikke for andre lande. Her er tale om salg af jord til lave priser, en rentegevinst grundet konsekvent senere betaling af regninger fra statsejede til private virksomheder og kinesiske bankers ombytning af gæld til egenkapital, hvilket giver statsejede virksomheder en finansieringsmæssig fordel. Disse støtteformer udgør omtrent 0,2 pct. af BNP og øger Kinas samlede støtteomfang til 1,7 pct. De er ikke inkluderet i figur 1 for at øge sammenligneligheden med andre lande. Andre typer af støtteformer er ikke inkluderet, fordi de er vanskelige at opgøre i kroner og ører. Det gælder f.eks. støtte gennem offentlige indkøb, restriktioner på udenlandske virksomheders adgang til markedet eller lokalisingskrav, hvor udenlandske virksomheder skal samarbejde med eller købe fra kinesiske virksomheder, før de kan få lov til at producere i Kina.

En anden tilgang til at måle industripolitik er at bruge tekstanalyser af beskrivelser af nye politiske tiltag for at afgøre, om de har et industripolitisk sigte. Ulempen er, at det ikke gør det muligt at afgøre, hvor stort et aftryk tiltagene har på økonomien. I den forstand er de ovenfor anvendte udgiftsmål bedre. Til gengæld kan det tekstbaserede mål give en bedre idé om tiltag, som har et industripolitisk sigte, selvom de ikke nødvendigvis er forbundet med en direkte udgift for staten.

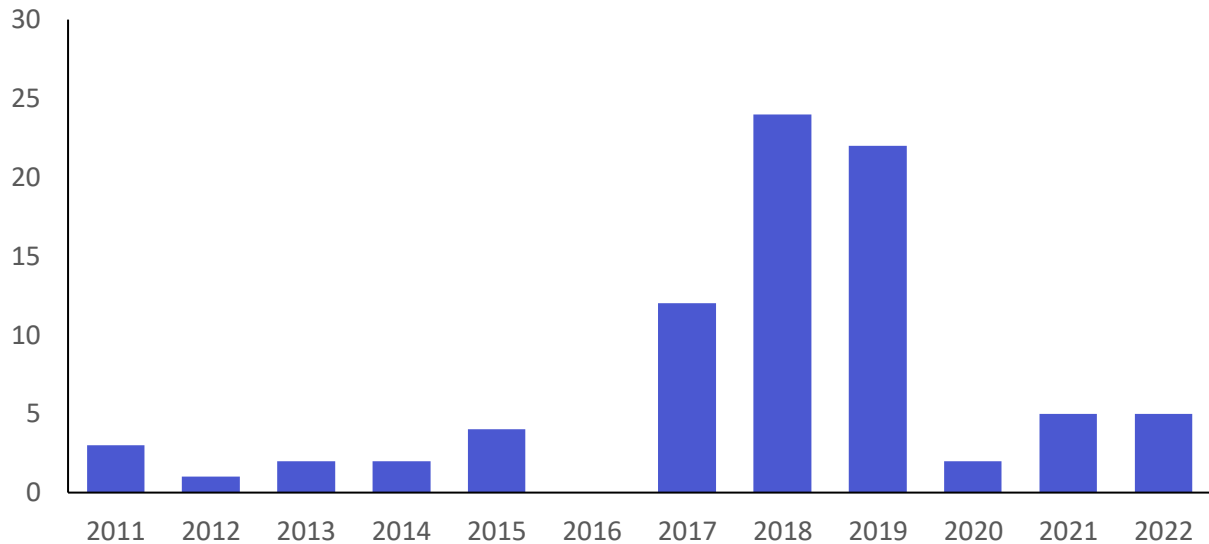
For at følge udviklingen i industripolitiske tiltag over tid anvendes opgørelsen fra Juhasz et al. (2025), som også anvendes senere i analysen til at afgøre, hvilke eksporterede varer der er særlig påvirket af Kinas industripolitik. Juhasz et al. bruger kunstig intelligens til at analysere beskrivelser af politiske tiltag verden over og afgøre, om hvert tiltag har et industripolitisk sigte eller ej. Beskrivelserne tages fra databasen Global Trade Alerts, som monitorerer politiske tiltag, der påvirker handel. Bilag 1 beskriver databasen i nærmere detaljer.

Figur 2 viser en stigning i antallet af industripolitiske tiltag i Kina i årene 2017–2019. Figuren viser hvor mange nye tiltag, der gennemføres hvert år, og ikke altså ikke omfanget af gældende tiltag på et givent tidspunkt. De mange nye tiltag i perioden 2017-2019 skyldes formentlig en opfølgning på Kinas *Made in China* strategi, der blev annonceret i 2015. I planen formulerede regeringen et mål om at styrke produktionen i højteknologiske sektorer og dermed gøre Kina til en industriel stormagt. Dette knyttes til visioner om større national styrke og konkurrenceevne samt reduceret afhængighed af udenlandsk teknologi (State Council of the People's Republic of China, 2015). I de efterfølgende år blev planens visioner fulgt op af en række konkrete tiltag, såsom direkte subsidier, lukrative lån og afgiftslettelser målrettet højteknologiske sektorer.³ Der er ikke data for årene efter 2022. Ifølge Liu og

³ Udviklingen stemmer overens med Naughtons (2021) kvalitative beskrivelse af industripolitikens historie i Kina: I landets mere rendyrkede kommunistiske fortid var økonomien præget af omfattende statslig styring. Fra slutningen af 1970'erne og frem mod årtusindskiftet foretog det kommunistiske styre imidlertid et gradvist skifte i retning af en mere markedsorienteret økonomi med mindre statslig kontrol. I 1998-2005 nåede omfanget af statslige indgreb i økonomien derfor et lavpunkt. Fra 2006 og frem tog omfanget af industripolitiske indgreb så småt til og kulminerede i 2015 med den industripolitiske plan Made in China 2025.

Zhou (2026) er der imidlertid ikke sket markante nybrud i Kinas strategiske målsætninger siden Made in China 2025, hvilket bekræfter, at de anvendte data bør give et nogenlunde opdateret billede af målene for Kinas industripolitik.

Figur 2: Udvikling i antal nye industripolitiske tiltag i Kina

Note: Juhász et al. (2025) afgør om politiske tiltag fra Global Trade Alert-databasen er industripolitiske ved at bruge kunstig intelligens, som analyserer tekstbeskrivelser af tiltagene. Forfatterne definerer industripolitik som politiske tiltag, sigter mod at ændre på sammensætningen af den indenlandske økonomi, for at opnå et bestemt politisk mål.

Kilde: Juhász et al. (2025).

Størstedelen af dansk eksport kommer fra brancher, som ikke er særlig eksponeret overfor kinesisk statsstøtte

I det følgende måles industripolitisk støtte ved direkte subsidier og skattefordele på brancheniveau. Data er baseret på kinesiske børsnoterede virksomheders regnskaber fra 2017-2020 og stammer fra DiPippo et al. (2022). Der er tale om en indikator og ikke et perfekt mål. For det første omfatter det kun støtte til børsnoterede virksomheder. For det andet er der andre industripolitiske instrumenter end subsidier og skattefordele. Som diskuteret ovenfor giver Kina også betydelig støtte i form af lukrative statslån, salg af jord til lave priser og andre støtteformer, hvoraf nogle er vanskelige at kvantificere, og ingen er opgivet på brancheniveau. De direkte subsidier og skattefordele giver imidlertid en indikation af, hvilke brancher Kina har søgt at fremme de senere år.⁴ Denne indikator sammenholdes med, hvordan eksporten fra danske virksomheder er fordelt på de samme brancher. Bilag 2 beskriver data i nærmere detaljer.⁵

⁴ Målet for subsidier er opgjort for kinesiske virksomheder i 2017-2020. Dette er den periode, hvor kinesisk industripolitik blev omstillet til at fremme højteknologiske sektorer, som diskuteret ovenfor. Analysen skal dog læses med det forbehold, at der kan være sket ændringer i kinesiske støttemønstre siden, om end Figur 2 ikke viser tegn på, at der er sket markante nybrud i kinesisk industripolitik fra 2019-2022.

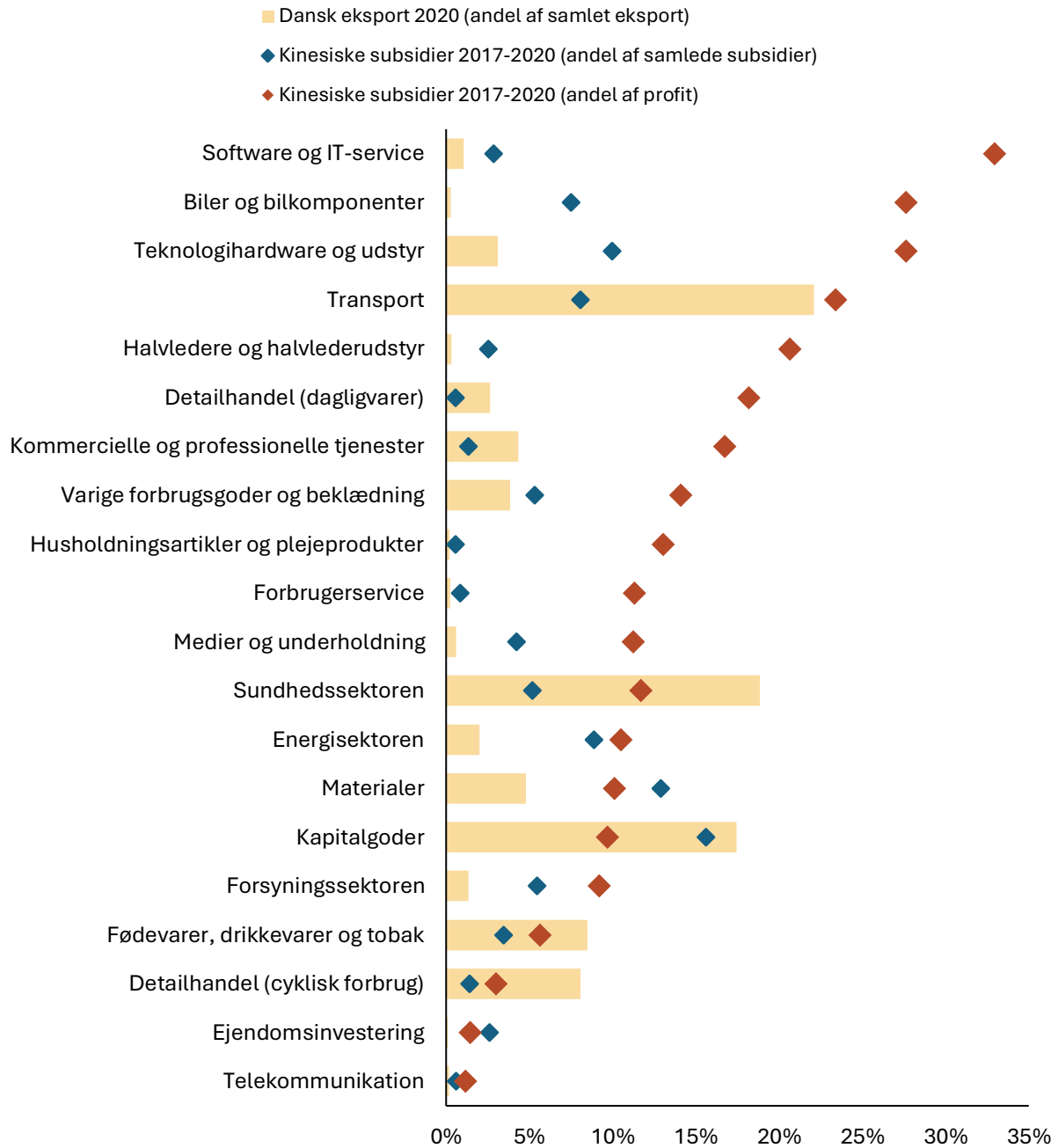
⁵ Ved at se på eksport fokuseres på de dele af økonomien, som typisk konkurrerer på globale markeder og dermed påvirkes af kinesisk industripolitik. Hvis der i stedet var anvendt beskæftigelse eller produktionsværdi, ville der også være fokus på dele af økonomien, som sjældent er udsat for konkurrence fra udlandet, f.eks. den offentlige sektor og personlige tjenesteydelser.

Dansk eksport kommer hovedsageligt fra brancher, hvor niveauet af statsstøtte til kinesiske konkurrenter er begrænset, jf. Figur 3. Således kommer 66 pct. af eksporten fra brancher, hvor statsstøtten udgør mindre end 15 pct. af profitten. Kinesiske virksomheder i højteknologiske sektorer, såsom software og IT-tjenester, teknologisk hardware, biler og halvledere, får størst støtte som andel af profit. Det er ikke nøglesektorer for dansk eksport.

Undtagelsen fra dette er transportsektoren, som både er vigtig for dansk eksport og på en fjerdeplads, hvad angår eksponeringen for kinesisk støtte. Transportbranchen er bred og omfatter luft-, sø-, bane- og vejtransport af personer og gods samt drift af transportinfrastruktur såsom lufthavne, havne, jernbanenet og betalingsveje. Størstedelen af dansk eksport indenfor transport stammer fra skibsfart. Da branchen er bred og skibsfart vurderes at udgøre en mindre del af støtten (se bilag 3), er branchens mål for støtteintensitet en usikker indikator for intensiteten indenfor skibsfart. Blanchette (2020) bekræfter imidlertid, at den kinesiske regering støtter skibsfart både direkte og indirekte gennem støtte til skibsbygning og havne. Støtten gives både gennem subsidier, favorable lån og investeringer samt gunstig regulering.

Kapitalgoder er en anden vigtig eksportsektor for Danmark. Støtteintensiteten er ikke så høj, men det samlede niveau af kinesisk statsstøtte er stort, hvilket afspejler, at sektoren er stor og spænder bredt. Den omfatter både entreprenør- og ingeniørvirksomheder samt fremstilling af maskiner, elektrisk udstyr, forsvarsmateriel og fly (MSCI, 2025). Denne forskelligartethed betyder, at den gennemsnitlige støtteintensitet indenfor kapitalgoder er en mindre præcis indikator for støtteintensiteten i underbrancherne.

Figur 3: Kinesiske subsidier og dansk eksport opdelt på brancher

Kilde: DiPippo et al. (2022) Figure 2.4, registerdata fra Danmarks Statistik og egne beregninger.

Note: Tallene for Kinas subsidier er fra 2017 til 2020, og dansk eksport er for 2020. Opdelingen i brancher følger GICS-klassifikationen. Opgørelsen af subsidierne er baseret på børsnoterede kinesiske virksomheders regnskaber. Eksport er opgjort på virksomhedsniveau og omfatter både eksport af tjenester og eksport af varer produceret i og udenfor Danmark. Se bilag 2 for en uddybende beskrivelse af branchernes indhold samt øvrige detaljer om beregningerne.

Danmark er mindre eksponeret end de fleste andre vestlige lande

I det følgende måles eksponeringen af dansk økonomi overfor kinesisk industripolitik ved brug af opgørelsen af industripolitiske tiltag fra Juhász et al. (2025), som også blev anvendt til Figur 2. Opgørelsen indeholder nye kinesiske tiltag fra 2011-2022, der påvirker handel, og er kategoriseret som industripolitik. Nogle tiltagene er ledsaget af en liste af påvirkede produkter. I analysen måles et

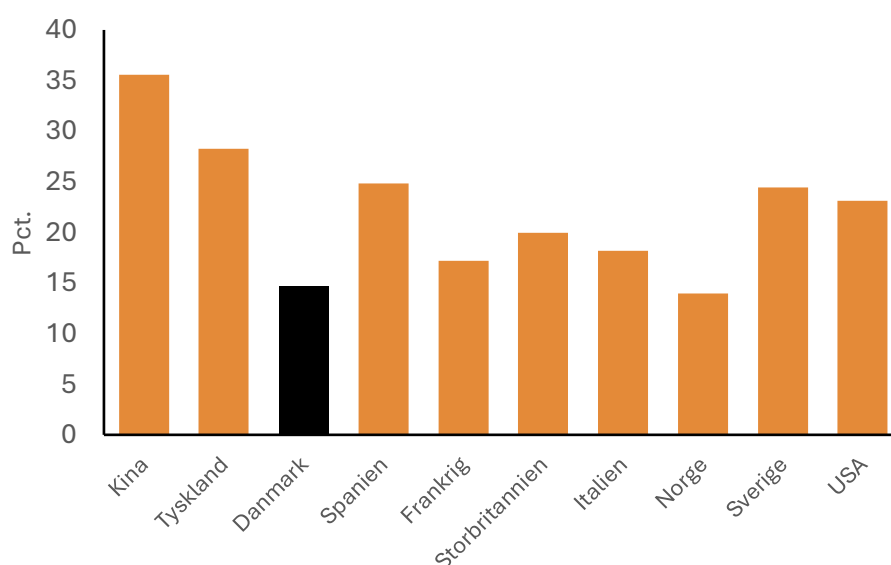
lands eksponering ved hvor stor en del af eksporten, der består af produkter, som ifølge opgørelsen er støttet af et eller flere industripolitiske tiltag i Kina. Som i forrige afsnit er der tale om en indikator, idet analysen ikke nødvendigvis dækker over samtlige industripolitiske tiltag. Se bilag 1 for nærmere detaljer bag beregningerne.

Som nævnt ovenfor er kategoriseringen baseret på tekstanalyse af beskrivelser af politiske tiltag, og der er derfor tale om en væsentlig anderledes metode end opgørelsen af udgifter til industripolitik i Figur 3. Fordelen ved metoden i dette afsnit er, at inddelingen i berørte produkter er mere detaljeret end de noget brede branchekategorier fra Figur 2. Samtidig omfatter kategoriseringen også andre industripolitiske tiltag end subsidier og skattefordele, såsom lån ydet af staten på fordelagtige vilkår. Ulempen er, at kategoriseringen af enkelte politikker ikke på samme vis måler intensiteten af støtte som opgørelsen i Figur 3. Samtidig omfatter kategoriseringen kun industrivarer og altså ikke tjenestehandel, som også er inkluderet ovenfor.

Figur 4 indikerer, at knap 13 pct. af Danmarks eksport af industrivarer er eksponeret for kinesisk industripolitik. Dermed er Danmark mindre eksponeret end alle de øvrige vesteuropæiske lande i figuren på nær Norge. Særligt Tyskland fremstår som relativt eksponeret, hvilket blandt andet skyldes Kinas satsning på bilindustrien, som står for en stor del af Tysklands vareeksport.

Kina har en markant højere eksportandel af eksponerede varer end de øvrige lande i analysen. Dette gælder også, hvis sammenligningsgrundlaget er samtlige lande i verdens eksportandel fraregnet Kina – da er eksportandelen på 25 pct. Det er et udtryk for, at Kina har en komparativ fordel i at producere eksponerede varer, jf. Balassa (1965). Kinas eksportandel af eksponerede varer er i øvrigt steget fra 31 pct. i 2011, mens resten af verdens eksportandel har været nogenlunde konstant. Dette er altså et udtryk for, at Kinas komparative fordel i at producere eksponerede varer er blevet stærkere med tiden. I hvor høj grad stigningen skyldes industripolitik er ikke til at sige. Men stigningen viser, at de støttede sektorer af Kinas industri over tid bliver mere konkurrencedygtige med omverdenen.

Figur 4: Andel af den samlede eksport af industrivarer, som er eksponeret for kinesisk industripolitik i 2023

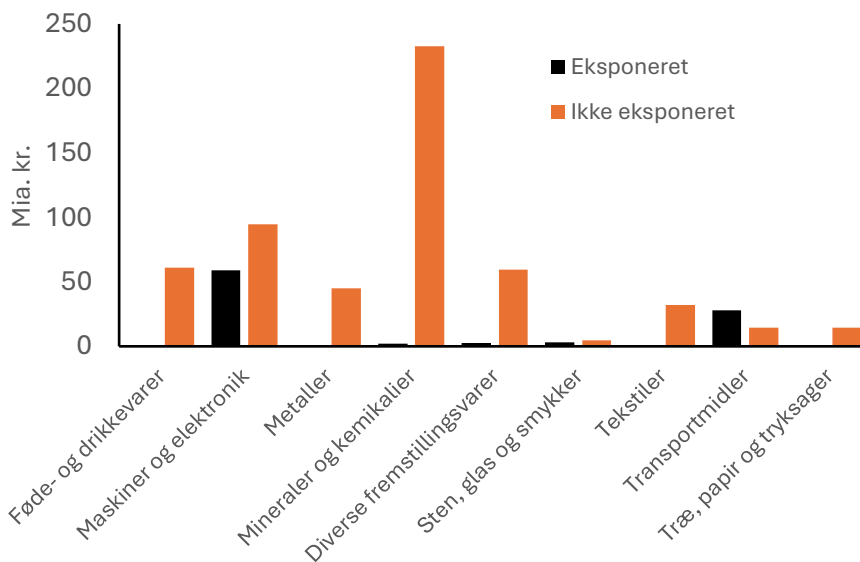

Kilde: Juhász et al. (2025), BACI-databasen (CEPII) og egne beregninger.

Note: En industrivare defineres som eksponeret, hvis produktionen af varen er støttet af mindst ét kinesisk industripolitisk tiltag. Figuren viser eksporten af eksponerede industrivarer som andel landets samlede eksport af industrivarer. Se bilag 2 for yderligere beregninger.

Danmarks relativt lave grad af eksponering skyldes, at vi har meget vareeksport inden for grupperne mineraler og kemikalier samt fødevarer, som ikke er særligt eksponeret overfor kinesisk industripolitik, jf. Figur 5. Mineraler og kemikalier indeholder lægemidler, som er en af de største eksportvaregrupper i Danmark. Størstedelen af eksporten, som er eksponeret overfor kinesisk industripolitik, er indenfor maskiner og elektronik. Dette illustrerer, at ikke alle dele af dansk økonomi går fri. Kina har især søgt at fremme produktionen af avancerede maskiner, såsom robotter og CNC-maskiner, samt grøn industri, herunder produktionen af vindmøller, jf. Naughton (2021). Danske producenter af disse typer af varer kan altså have oplevet større konkurrence grundet kinesisk industripolitik.

Figur 5: Dansk vareeksport fordelt på varegrupper og eksponering for kinesisk industripolitik, 2023

Kilde: Juhász et al. (2025), BACI-databasen (CEPII) og egne beregninger.

Note: En industrivare defineres som eksponeret, hvis produktionen af varen er støttet af mindst ét kinesisk industripolitisk tiltag. Figuren viser eksporten af eksponerede industrivarer i mia. kr. fordelt på eksponerede og ikke eksponerede varer. Se bilag 2 for yderligere beregninger.

Konklusion

Samlet peger analysen på, at Kinas omfattende industripolitik er målrettet udvalgte højteknologiske sektorer, mens størstedelen af dansk eksport fortsat ligger i brancher, som kun i begrænset omfang er eksponeret. En undtagelse er skibsfart, som kan have oplevet større konkurrence grundet kinesisk støtte til shipping og støtteindustrier som skibsbygning og havneinfrastruktur. Derudover er dele af maskinindustrien også eksponeret. Hvad angår eksporten af industrivarer samlet set, er Danmark mindre eksponeret end de fleste andre vestlige lande.

Litteratur

Balassa, B. (1965). Trade liberalisation and “revealed” comparative advantage 1. *The manchester school*, 33(2), 99-123.

Blanchette, J., Hillman, J. E., Qiu, M. & McCalpin, M. (2020): *Hidden Harbors: China’s State-Backed Shipping Industry*. Center for Strategic and International Studies (CSIS).

CSIS (2025): "Measuring China’s Manufacturing Might" China Power. December 17, 2024. Updated November 25, 2025. Accessed February 5, 2026. <https://chinapower.csis.org/tracker/china-manufacturing/>

DiPippo, G., Mazzocco, I. & Kennedy, S. (2022): *Red Ink: Estimating Chinese Industrial Policy Spending in Comparative Perspective*. Center for Strategic and International Studies (CSIS).

Evenett, S. J. & Fritz, J. (2020): *The Global Trade Alert Database Handbook*. Manuscript, 26 October 2022.

International Monetary Fund (2025): *Industrial Policy: Managing Trade-Offs to Promote Growth and Resilience*. Kapitel 3 i *World Economic Outlook: Global Economy in Flux, Prospects Remain Dim*.

Juhász, R., Lane, N. J. & Rodrik, D. (2024): *The New Economics of Industrial Policy*. *Annual Review of Economics*, Vol. 16:213–242.

Liu, L. & Zhou, W. (2026): Four trends to watch as China's industrial policy evolves. Artikel i *World Economic Forum*. <https://www.weforum.org/stories/2026/02/china-industrial-policy-four-trends-to-watch/> tilgået d. 13/3-2026

MSCI Inc. (2025): *Global Industry Classification Standard (GICS) Methodology*.

Naughton, B. (2021): *The Rise of China’s Industrial Policy 1978 to 2020*. Universidad Nacional Autónoma de México.

State Council of the People’s Republic of China (2015): *Made in China 2025*.

Data

CEPII: “BACI - International Trade Database at the Product-Level” (HS12) [database].

Danmarks Statistik: *FIRE - Regnskabsstatistikken* [registerdatasæt]. Tilgået gennem Danmarks Datavindue.

Danmarks Statistik: *FIRM - Generel firmastatistik* [registerdatasæt]. Tilgået gennem Danmarks Datavindue.

Danmarks Statistik: *UHDI - Udenrigshandel diskretioneret* [registerdatasæt]. Tilgået gennem Danmarks Datavindue.

Danmarks Statistik: *UH_TJENESTER - Udenrigshandel tjenester* [registerdatasæt]. Tilgået gennem Danmarks Datavindue.

Danmarks Statistik: *NAIO1 - Input-output tabel. Tilgang fra brancher fordelt på anvendelse og prisenhed* [tabel]. Tilgået gennem Danmarks Statistikbank.

EU Technical Expert Group on Sustainable Finance (2019): *NACE-to-GICS mapping* (Appendix B.2) i *Handbook of Climate Transition Benchmarks, Paris-Aligned Benchmark and Benchmarks' ESG Disclosures*.

Juhász, R., Lane, N., Oehlsen, E. & Pérez, V. C.: *Industrial Policy Data* (JLOP_2025) [datasæt]. GitHub repository: *IndustrialPolicyData*.

World Bank (2025): World Development Indicators (WDI): Official exchange rate (LCU per US\$, period average) [Datasæt]. Hentet 19. januar 2026 fra <https://data.worldbank.org/indicator/PA.NUS.FCRF>

Yu, X., & Xiao, K. (2024). How does Chinese stock market react to breaking news about COVID-19? Evidence from event study. *Heliyon*, 10(10).

Bilag 1: Data bag Figur 2, 4 og 5

Data for Figur 2 stammer fra Juhász et al. (2025), som anvender AI til at afgøre, hvorvidt politiske tiltag kan kategoriseres som industripolitik. De tager udgangspunkt i den såkaldte Global Trade Alert (GTA) database, som blev dannet efter Finanskrisen for at monitorere interventioner, der favoriserer indenlandsk produktion (for en nærmere beskrivelse af GTA, se Evenett og Fritz (2020)). GTA indeholder tekstbeskrivelser af sådanne interventioner siden 2008 samt en angivelse af hvilke typer af producerede varer, der bliver påvirket. Juhasz et al. (2025) foretager først en manual klassificering af en mindre del af tiltagene som industripolitiske eller ikke industripolitiske. Den manuelle klassifikation anvendes til at træne kunstig intelligens til at inddele de resterende tiltag. Forfatterne bruger forskellige metoder til at verificere, at den automatiske klassifikation er meningsfuld – bl.a. viser de, at den stemmer overens med lignende inddelinger foretaget for enkelte brancher.

For at danne Figur 4 og 5 benyttes de varekoder, som Kinas industripolitiske tiltag er rettet mod. Her frasorteres først politiske tiltag, som handler om støtte eller restriktioner på eksport eller import. Varekoderne for disse tiltag omfatter nemlig typisk ikke de produkter, som den kinesiske stat søger at fremme produktionen af. F.eks. har staten mindsket tolsatserne på visse maskiner, som anvendes af højteknologiske kinesiske virksomheder for at mindske deres produktionsomkostninger. De påvirkede varekoder beskriver her de importerede maskiner og ikke de kinesiske virksomheders produktion.

Listen af påvirkede varekoder matches herefter med handelsdata for 2023 fra BACI, hvor eksportværdier aggregeres på lande- og HS-kodeniveau. I analysen indgår industrivarer defineret som HS-kapitlerne 15–96, bortset fra kapitel 27, der indeholder olie, naturgas og andre mineralske brændsler. En industrivare defineres som eksponeret, hvis den er eksponeret for mindst ét kinesisk industripolitisk tiltag. Eksporten af eksponerede varer sættes relativt til den samlede eksport af industrivarer i det pågældende land.

Bilag 1: Data og metode bag Figur 3

Figur 3 er konstrueret ved at anvende data for Kinas udgifter til industripolitik på brancheniveau fra DiPippo et al. (2022). Forfatterne opgør udgifterne til industripolitik ud fra regnskabsdata på virksomhedsniveau for børsnoterede kinesiske virksomheder, som er indsamlet via den kommercielle

database WIND. Brancheinddelingen i WIND er baseret på GICS (Global Industry Classification System)-klassifikationen på industry-group-niveau, jf. Yu og Xiao (2024).

DiPippo et al. (2022) måler intensiteten af industripolitik i en branche ved støtten som andel af profit i virksomhederne. Dette kan betragtes som en approksimation af støtten målt relativt til værditilvækst, som angiver hvor meget branchen støttes relativt til sin økonomiske aktivitet. En høj støtte relativt til økonomisk aktivitet vil typisk betyde, at branchen påvirkes meget.

De kinesiske subsidier sammenholdes med danske virksomheders eksport opgjort ud fra registerdata (UHDI og UHT). Der anvendes virksomhedsdata og ikke f.eks. data for eksport på brancheniveau fra IO-tabeller for at få en mere detaljeret brancheopgørelse, hvilket muliggør en mere præcis placering af eksporten i GICS-brancherne. Virksomhedernes eksport opgøres ved summen af eksport af varehandel, eksport af tjenester samt eksport af merchanting og processing.

Virksomhedernes brancher findes i FIRM, som anvender den danske brancheklassifikation DB07, der er baseret på NACE. De danske branchekoder oversættes til GICS-koder ved at bruge korrespondancen fra EU's tekniske ekspertgruppe for bæredygtig finans (2019). Nogle NACE-koder svarer til flere GICS-koder. I disse tilfælde anvendes en ligelig vægtning på tværs af de pågældende branchekoder. GICS-brancherne *Banks, Financial Services, Insurance* er ikke med i opgørelsen over industripolitiske udgifter og udgår derfor af analysen. Derudover udelades virksomheder med uoplyst branche. Endelig udelukkes eksport, som er imputeret og derfor ikke kan placeres i en branche. Samlet set omfatter analysen 89,7 pct. af al dansk eksport opgjort i UHDI og UHT.

Af hensyn til fortrolighed er brancherne *Pharmaceuticals, Biotechnology & Life Sciences* (3520) og *Health Care Equipment & Services* (3510) sammenlagt og benævnes tilsammen *Health Care* (Sundhed). Subsidiernes i pct. af profit aggregeres ved at beregne et vægtet gennemsnit, hvor vægtene er den absolutte størrelse af kinesiske subsidier i hver af de to brancher. Subsidiernes som andel af profit er i øvrigt tæt på hinanden i de to brancher (10 pct. i *Health Care Equipment & Services* og 12 pct. i *Pharmaceuticals, Biotechnology & Life Sciences* (3520)).

De resterende GICS-klassifikationer har vi selv oversat til dansk. Oversættelsen fremgår nedenfor.

GICS-kode	GICS-klassifikation	Oversættelse
1010	Energy	Energi
1510	Materials	Materialer
2010	Capital Goods	Kapitalgoder
2020	Commercial & Professional Services	Kommercielle og professionelle tjenester
2030	Transportation	Transport
2510	Automobiles & Components	Biler
2520	Consumer Durables & Apparel	Varige forbrugsgoder og beklædning
2530	Consumer Services	Forbrugertjenester
2550	Consumer Discretionary Distribution & Retail	Detailhandel (cyklisk forbrug)

3010	Consumer Staples Distribution & Retail	Detailhandel (dagligvarer)
3020	Food, Beverage & Tobacco	Fødevarer, drikkevarer og tobak
3030	Household & Personal Products	Husholdnings- og plejeprodukter
35	Health Care	Sundhed
4510	Software & Services	Software og IT-tjenester
4520	Technology Hardware & Equipment	Teknologisk hardware
4530	Semiconductors & Semiconductor Equipment	Halvledere
5010	Telecommunication Services	Telekommunikation
5020	Media & Entertainment	Medier og underholdning
5510	Utilities	Forsyning
6010	Equity Real Estate Investment Trusts	Ejendomsinvestering

Bilag 3: Hvor store er subsidier til skibsfart i den kinesiske transportsektor?

I dette bidrag gives et overslag over, hvor stor en andel subsidierne til skibsfart og støtteindustriene skibsbygning og havne udgør af de samlede subsidier til transportsektoren. Konklusionen er, at skibsfart kun fylder lidt. Som diskuteret i hovedteksten indebærer dette, at den gennemsnitlige støtteintensitet i transportsektoren er et usikkert mål for støtteintensiteten indenfor skibsfart.

Ifølge Blanchette et al. (2020) har Kina ydet direkte subsidier til virksomheder indenfor skibsindustrien på i alt 5 mia. USD i perioden 2010–2018, hvilket svarer til et gennemsnit på 556 mio. USD årligt. Dette inkluderer både virksomheder beskæftiget med drift af havne, skibsbygning og egentlig skibsfart. Dette beløb omregnes til RMB ved at anvende det historiske årlige gennemsnit af den officielle valutakurs mellem USD og RMB, baseret på data fra Verdensbanken. De 556 mio. USD svarer da til gennemsnitlige årlige subsidier på ca. 3,6 mia. RMB.

Det antages, at dette niveau også er repræsentativt for perioden 2017–2020. I denne periode estimerer DiPippo et al. (2022) de samlede subsidier inden for transportsektoren til 85,9 mia., svarende til et årligt gennemsnit på ca. 21,5 mia. RMB.

Det skønnes således, at skibsindustrien udgør $\frac{3,6 \text{ mia.}}{21,5 \text{ mia.}} \approx 17$ pct. af den samlede transportbranchegruppe.